

Nr 147

*Utlåtande i anledning av motioner om bevakning av vapenförråd
m. m.*

(1:a avd.)

Utskottet behandlar i detta utlåtande

dels de likalydande motionerna I: 388 av herr *Eric Gustaf Peterson* och II: 482 av herr *From*, vari hemställts att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville hemställa om en snabb utredning rörande viss centralisering av såväl militära som civila vapen- och sprängämnesförråd,

dels de likalydande motionerna I: 480 av herr *Holmberg m. fl.* och II: 481 av herr *Bohman m. fl.*, vari hemställts om utredning angående betryggande bevakning av vapenförråd,

dels ock motionen II: 244 av herr *Gustafsson* i Kårby *m. fl.*, vari hemställts att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag om säkrare förvaring av militära handeldvapen i enlighet med vad i motionen anförts.

Beträffande motiveringen till det i motionerna I: 480 och II: 481 framställda yrkandet hänvisas till motionen I: 438.

Utskottet. Problemet med de omfattande vapenstölderna är stort och allvarligt och utskottet anser angeläget att åtgärder vidtages för att komma fram till en lösning av detsamma.

Utskottet vill erinra om att vissa anstalter i sådant syfte redan vidtagits, vilket framför allt gällt förstärkning av låsanordningar, portar och fönster m. m. ävensom anskaffning av kassuner och vapenkistor för förvaring av vapen och ammunition inne i förråden.

Med den utveckling av brottsligheten mot allt grövre brott som sker har det befunnits nödvändigt att pröva nya åtgärder för att förhindra vapen- och ammunitionsstöder. Sålunda har Kungl. Maj:t den 31 mars 1967 uppdragit åt överbefälhavaren att i samråd med fortifikationsförvaltningen och rikspolisstyrelsen skyndsamt utreda möjligheterna av och förutsättningarna för en säker och ändamålsenlig förvaring av vapen och ammunition.

Överbefälhavaren har den 11 oktober 1967 redovisat resultatet av utredningsuppdraget. Överbefälhavaren uttalar därvid, att för en engångskostnad av ca 28 milj. kr. och en årlig driftkostnad av ca 2 milj. kr. vapen och ammunitionsförråden kan erhålla ett ökat skydd med stor effekt utan att

krigsmaktens mobiliseringssäkerhet äventyras. Förslaget innebär i stort att förrådens inbrottskydd förstärkes genom främst byggnadstekniska åtgärder, att vapen och ammunition förvaras i skilda utrymmen, att någon vital del av vapnen förvaras i särskilt utrymme, att pistoler förvaras centralt och att tillsynen över förråden ökas. Överbefälhavaren avser dessutom att utfärda skärpta och för hela krigsmakten gemensamma bestämmelser för hur vapen och ammunition i bruk skall förvaras. Föreliggande utredning omfattar även sättet för förvaring av vapen och ammunition i frivilligorganisationer (skytteföreningar), hos hemvärnet, polis, tull m. fl. Det framhålls vidare att en särskild utredning pågår om larmsystem vid förråden samt om möjligheterna att utföra någon form av minering i och utanför dem. Denna utredning kommer överbefälhavaren att fullfölja. Överbefälhavarens förslag biträdades av såväl rikspolischefen som fortifikationsförvaltningen.

Motionsvis har föreslagits ökad centralisering av förråden av militära handeldvapen. Även detta spørsmål har ingående prövats av överbefälhavaren, som funnit att en sådan åtgärd skulle medföra allvarliga konsekvenser för mobiliseringsberedskapen. Beträffande de från stöldsynpunkt mest begärliga vapnen har överbefälhavaren, såsom av det föregående framgått, dock ansett en viss centralisering böra ske.

Överbefälhavaren har som slutomdöme om utredningen uttalat, att de i desamma föreslagna åtgärderna kommer att medföra en snabb och betydande förbättring av inbrottskyddet.

Vad beträffar den motionsvis berörda frågan om förvaring av sprängämnen för civilt bruk regleras densamma i kommerskollegii kungörelse den 30 oktober 1964 med närmare bestämmelser rörande tillämpningen av förordningen den 10 juni 1949 (nr 341) om explosiva varor. Denna kungörelse har tillkommit i samråd med rikspolisstyrelsen. Från rikspolisstyrelsens sida föreligger enligt uppgift åtminstone för närvarande icke behov av någon ändring i dessa bestämmelser.

Med hänsyn till vad som sålunda förekommit torde syftet i de i ämnet väckta motionerna bli tillgodosett varför någon ytterligare utredning i enlighet med motionsyrkandena icke torde vara påkallad.

Utskottet hemställer

att riksdagen icke bifaller motionerna I: 388 och II: 482,
I: 480 och II: 481 samt II: 244.

Stockholm den 7 november 1967

På statsutskottets vägnar:

GÖSTA BOHMAN

Närvarande: se under utlåtandet nr 146.